

Försummar man att genom information och opinionsbildning verka för sistnämnda princip, är det enligt min mening stor risk för att många viktiga dagligvaror plötsligt ökar i pris på ett sätt som blir kännbart för flertalet hushåll och i synnerhet för dem med små ekonomiska resurser. Den förmodan som uttrycks i propositionen, att det inte skulle vara realistiskt att anta att avrundningar i allmänhet kommer att ske uppåt, vill jag för min del sätta ett stort frågetecken för.

Det är sålunda av stor vikt att prisutvecklingen för ett flertal viktiga varor, främst livsmedel, utsätts för skärpt övervakning i samband med att småmynten försvinner som betalningsmedel. Denna intensifiering av prisövervakningen bör sättas in i god tid före den 1 januari 1972 och fortsättas under en längre tid därefter, så att möjligheter skapas att avläsa tendenser inte bara i omedelbar anslutning till reformens ikraftträdande utan på längre sikt.

Båda de uppgifter som här skisserats, nämligen informationsspridning kring prissättningen främst på livsmedel samt särskilt övervakning av prissäändringar, synes med fördel kunna anförtros åt statens pris- och kartellnämnd.

Med återopande av vad som här anförts får jag hemställa,

att i beslutet rörande Kungl. Maj:ts proposition nr 190 inrymmes förordande av sådana kompletterande åtgärder som skisserats i denna motion och varigenom garantier kan skapas mot vissa eljest tänkbara negativa verkningar av de föreslagna förändringarna på myntområdet.

Stockholm den 24 november 1970

Mary Holmqvist (s)

Nr 1595

Av herrar Lothigius och Enarsson, *i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 192, med förslag till förordning om ändring i förordningen (1922: 260) om automobilskatt.*

(Lika lydande med motion nr 1372 i Första kammaren)

Stockholm den 24 november 1970

Carl-Wilh. Lothigius (m)

Arvid Enarsson (m)
